

XUNTA DE GALICIA

VICEPRESIDENCIA E CONSELLERÍA DE PRESIDENCIA,
ADMINISTRACIÓNS PÚBLICAS E XUSTIZA
Dirección Xeral de Xustiza

MEMORIA DAS ACTIVIDADES DO INSTITUTO DE MEDICINA LEGAL DE GALICIA –Imelga–

ANO 2017

Índice

Introdución

Presentación	3
Distribución territorial e de persoal	4-11

Memoria do Servizo de Clínica forense

Presentación	12
Pericia médica	13-18
Pericia psicolóxica e social, introdución e datos xerais	19
Pericia psicolóxica	20-21
Pericia de traballo social	22-23
Medidas extraordinarias en materia de familia.....	24

Memoria do Servizo de Patoloxía forense

Presentación e datos globais 2015.....	25-26
--	-------

Datos por Subdireccións

A Coruña	27
Ferrol	28
Lugo	29
Ourense	30
Pontevedra	31
Santiago de Compostela	32
Vigo	33

Evolución da pericia en patoloxía forense entre os anos 2012-2016 .	34
---	----

Evolución da morte violenta entre os anos 2012-2016	34-36
---	-------

Estudo das mortes na condución de vehículos a motor 2015	36-44
--	-------

Memoria de unidade de antropoloxía forense	45-46
--	-------

Actividade docente, investigación científica e colaboracións	47
--	----

INTRODUCCIÓN

O instituto de Medicina Legal de Galicia, Imelga, concentra a pericia pública oficial médico legal, de psicoloxía e traballo social forense.

Está estruturado en sete Subdireccións Territoriais: A Coruña, Ferrol, Lugo, Ourense, Pontevedra, Santiago de Compostela e Vigo. Toda a súa actividade organízase en torno a dous grandes servizos, o Servizo de Patoloxía Forense e o Servizo de Clínica Forense.

O Servizo de Patoloxía forense concentra a actividade relacionada coa investigación xudicial da morte. O seu campo propio de actuación é o da morte violenta e a sospeitosa de criminalidade, pero determinados factores normativos, estruturais e funcionais, fan que, na práctica cotiá, o médico forense interveña en moitos casos de morte natural.

O Servizo de Clínica forense, pola súa banda, abarca todas as outras pericias médicas, psicolóxicas ou de traballo social que son demandadas por Xuíces, Tribunais e Fiscalía. A este Servizo corresponde tamén a pericia que fan as unidades de valoración integral da violencia de xénero e a pericia psicosocial en materia de familia

A pericia médica dentro do ámbito da Clínica médico forense, divídese principalmente en dúas áreas, unha de valoración principalmente física e outra de valoración principalmente psiquiátrica. Se ben en cada área poden presentarse cuestións de toda índole, no primeiro grupo destacan as pericias sobre valoración de lesións, da capacidade psicofísica e o estado de saúde, en relación con diversas situacións (capacidade laboral, dependencia, excarceracións, capacidade para realizar traballos en servizo da comunidade ou de cumpriren outro tipo de penas, etc.); no campo da Psiquiatría forense a valoración en relación coa imputabilidade, a capacidade de obra, ó dano psíquico das vítimas de delitos, as diversas pericias en torno ós trastornos por dependencia e os internamentos psiquiátricos ou residenciais, concentran a maior parte do traballo.

Pola súa banda, a pericia no campo da psicoloxía e do traballo social forense, concéntrase principalmente nos asuntos de familia. Nesta materia psicólogos e traballadores sociais actúan de forma conxunta como equipos psicosociais. Tamén se integran, xunto cun médico forense experto, nas unidades de valoración integral de violencia de xénero.

Os psicólogos forenses, teñen pericias específicas, que realizan de xeito independente, como a credibilidade da testemuña en menores vítimas de abuso sexual, ou a valoración do dano psicolóxico. As pericias exclusivas de traballo social son menos frecuentes, seguramente por descoñecemento do que estes profesionais poden aportar á investigación xudicial, pero si que existe pericia de traballo social exclusiva.

Ademais dos peritos, o Imelga o integran persoal funcionario dos corpos xerais e persoal auxiliar de autopsias. Os primeiros, como responsables da tramitación e xestión de todos os actos ligados a realización das probas periciais e, os segundos, como persoal técnico colaborador do médico forense, no campo da Patoloxía forense

O ámbito de actuación do Imelga é a Comunidade Autónoma de Galicia. Conta con 64 médicos forenses, 17 psicólogos, 17 traballadores sociais, 21 funcionarios dos corpos xerais e 15 auxiliares de autopsia.

Neste ano 2017 produciuse un incremento do número de efectivos psicólogos (6) e traballadores sociais (8). Ademais adoptouse unha medida extraordinaria, a través dun convenio co Colexio de Psicólogos e o Colexio de Traballo Social, para o tratamento da lista de espera en pericia de familia.

Modificouse a RPT de médicos forenses con aumento de 1 efectivo en A Coruña, Santiago, Pontevedra e Ourense. E tamén aumentouse o persoal das oficinas administrativas cun funcionario de reforzo na Coruña e outro en Santiago, que se unen os xa existentes en Ferrol e Vigo.

Distribución territorial e persoal do Imelga

Os seguintes cadros van a amosar as características territoriais e de poboación, así como a dotación de persoal das distintas Subdireccións do Imelga. No primeiro cadro amósanse os partidos xudiciais e municipios que integran os partidos xudiciais que corresponden a cada Subdirección e, a continuación os datos de superficie e poboación do territorio e o número de efectivos.

SUBDIRECCIÓN DE A CORUÑA	
Partidos Xudiciais	4
Municipios	39
A Coruña	A Coruña
	Arteixo
	Cambre
	Carral
	Cerceda
	Culleredo
	Oleiros
Betanzos	Abegondo
	Aranga
	Bergondo
	Betanzos
	Coirós
	Curtis
	Irixoa
	Miño
	Monfero
	Oza-Cesuras
	Paderne
	Pontedeume
	Sada
	Sobrado
	Vilarmaior
Vilasantar	

Carballo	A Laracha
	Cabana de Bergantiños
	Carballo
	Coristanco
	Laxe
	Malpica de Bergantiños
	Ponteceso
Corcubión	Camariñas
	Cee
	Corcubión
	Dumbría
	Fisterra
	Muxía
	Vimianzo
	Zas
Poboación (Cifras oficiais da poboación a 1 de xaneiro 2016 IGE)	559.786
Superficie	3.034,90

Persoal: 12 médicos forenses, 3 psicólogos, 3 traballadores sociais, 4 funcionarios dos corpos xerais (3 tramitadores e un auxilio xudicial) e 3 auxiliares de autopsia.

SUBDIRECCIÓN DE FERROL	
Partidos Xudiciais	Municipios
2	18
Ferrol	A Capela
	As Pontes de García Rodríguez
	As Somozas
	Ares
	Cabanas
	Fene
	Ferrol
	Mugardos
	Narón
	Neda
	San Sadurniño
	Valdoviño
Ortigueira	Cariño
	Cedeira
	Cerdido
	Mañón
	Moeche
	Ortigueira
Poboación (Cifras oficiais da poboación a 1 de xaneiro 2016 IGE)	183.911
Superficie	1354,90

Persoal: 5 médicos forenses, 2 psicólogos, 2 traballadores sociais, 2 funcionarios dos corpos xerais (1tramitador e 1 auxilio), 2 auxiliares de autopsia

SUBDIRECCIÓN DE LUGO		
Partidos Xudiciais	9	Municipios
		67
A Fonsagrada		A Fonsagrada
		Baleira
		Navia de Suarna
		Negueira de Muñiz
		Ribeira de Piquín
Becerreá		As Nogais
		Baralla
		Becerreá
		Cervantes
		Pedrafita do Cebreiro
		Triacastela
Chantada		Antas de Ulla
		Carballedo
		Chantada
		Monterroso
		Palas de Rei
		Portomarín
		Taboada
Lugo		Castro de Rei
		Castroverde
		Friol
		Guntín
		Lugo
		Meira
		O Corgo
		Outeiro de Rei
		Pol
		Rábade
Mondoñedo		A Pastoriza
		A Pontenova
		Abadín
		Alfoz
		Barreiros
		Lourenzá
		Mondoñedo
		O Valadouro
		Ribadeo
		Riotorto
	Trabada	
Monforte de Lemos		A Pobra do Brollón
		Bóveda
		Folgosos do Courel
		Monforte de Lemos
		Pantón
		O Saviñao
		Quiroga
		Ribas de Sil
	Sober	
Sarria		Láncara
		O Incio
		O Páramo
		Paradela

	Samos
	Sarria
Vilalba	Begonte
	Cospeito
	Guitiriz
	Muras
	Vilalba
	Xermade
Viveiro	Burela
	Cervo
	Foz
	O Vicedo
	Ourol
	Viveiro
	Xove
Poboación (Cifras oficiais da poboación a 1 de xaneiro 2016 IGE)	336.527
Superficie	9.858Km2

Persoal: 8 médicos forenses, 2 psicólogos, 2 traballadores sociais, 2 funcionarios dos corpos xerais (1 tramitador e 1 auxilio xudicial), 2 auxiliares de autopsia

SUBDIRECCIÓN DE OURENSE	
Partidos Xudiciais	9
	Municipios
	99
A Pobra de Trives	A Pobra de Trives
	A Teixeira
	Castro Caldelas
	Chandreja de Queixa
	Larouco
	Manzaneda
	Montederramo
	O Bolo
	San Xoán de Río
	Viana do Bolo
	Vilariño de Conso
Bande	Bande
	Calvos de Randín
	Entrimo
	Lobeira
	Lobios
	Muiños
	Padrenda
	Verea
Celanova	A Bola
	A Merca
	Cartelle
	Celanova
	Gomesende
	Quintela de Leirado
	Ramirás
O Barco de Valdeorras	A Rúa
	A Veiga
	Barco de Valdeorras

	Carballada de Valdeorras
	Petín
	Rubiá
	Vilamartín de Valdeorras
O Carballiño	Beariz
	Boborás
	Maside
	O Carballiño
	O Irixo
	Piñor
	Punxín
	San Amaro
	San Cristovo de Cea
Ourense	A Peroxa
	Allariz
	Amoeiro
	Baños de Molgas
	Barbadás
	Coles
	Esgos
	Maceda
	Nogueira de Ramunín
	O Pereiro de Aguiar
	Ourense
	Paderne
	Paradas de Sil
	San Cibrao das Viñas
	Taboadela
	Toén
	Vilamarín
	Xunqueira de Ambía
	Xunqueira de Espadanedo
Ribadavia	A Arnoia
	Avión
	Beade
	Carballada de Avia
	Castrelo de Miño
	Cenlle
	Cortegada
	Leiro
	Melón
	Pontedeva
	Ribadavia
Verín	A Gudiña
	A Mezquita
	Castrelo do Val
	Cualedro
	Laza
	Monterrei
	Oímbra
	Riós
	Verín
	Vilardevós
Xinzo de Limia	Baltar
	Porqueira
	Os Blancos
	Rairiz de Veiga
	Sandiás

	Sarreaus
	Trasmiras
	Vilar de Barrio
	Vilar de Santos
	Xinzo de Limia
Poboación (Cifras oficiais da poboación a 1 de xaneiro 2016 IGE)	314.853
Superficie	7.273 Km²

Personal: 8 médicos forenses, 2 psicólogos, 2 traballadores sociais, 2 funcionarios dos corpos xerais (1 tramitador e 1 auxilio xudicial), 2 auxiliares de autopsia

SUBDIRECCIÓN PONTEVEDRA	
Partidos Xudiciais	Municipios
6	28
Caldas	Barro
	Caldas
	Campolameiro
	Cuntis
	Moraña
	Pontecesures
	Portas
	Valga
Cambados	Cambados
	Meaño
	Meis
	O Grove
	Ribadumia
	Sanxenxo
Cangas	Cangas
	Moaña
	Vilaboa
Marín	Bueu
	Marín
Pontevedra	A Lama
	Cotobade
	Poio
	Pontecaldelas
	Pontevedra
Vilagarcía de Arousa	A Illa de Arousa
	Catoira
	Vilagarcía de Arousa
	Vilanova de Arousa
Poboación (Cifras oficiais da poboación a 1 de xaneiro 2016 IGE)	392.126 hab.
Superficie	1298,61 km²

Personal: 8 médicos forenses, 2 psicólogo, 2 traballadores sociais, 3 funcionarios dos corpos xerais (2 tramitadores e 1 auxilio xudicial), 2 auxiliares de autopsia.

SUBDIRECCIÓN DE SANTIAGO DE COMPOSTELA			
Partidos Xudiciais	10	Municipios	46
A Estrada		A Estrada	
		Cerdedo	
		Forcarei	
Arzúa		Arzúa	
		Boimorto	
		Melide	
		O Pino	
		Santiso	
		Toques	
		Touro	
Lalín		Agolada	
		Dozón	
		Lalín	
		Rodeiro	
		Silleda	
		Vila de Cruces	
Muros		Carnota	
		Mazaricos	
		Muros	
		Outes	
Negreira		A Baña	
		Brión	
		Negreira	
		Santa Comba	
Noia		Lousame	
		Noia	
		Porto do Son	
Ordes		Frades	
		Mesía	
		Ordes	
		Oroso	
		Tordoia	
		Trazo	
		Val do Dubra	
Padrón		Dodro	
		Padrón	
		Rianxo	
		Rois	
Ribeira		A Pobra	
		Boiro	
		Ribeira	
Santiago de Compostela		Ames	
		Boqueixón	
		Santiago	
		Teo	
		Vedra	
Poboación (Cifras oficiais da poboación a 1 de xaneiro 2016 IGE)		445.579	
Superficie		4857,06 Km2	

Persoal: 11 médicos forense (1 dedicado as tarefas de dirección), 3 psicólogos, 3 traballadores sociais, 3 funcionarios dos corpos xerais 2 tramitadores (un actuando como secretario do Instituto) 1 auxilio, 2 auxiliares de autopsia

SUBDIRECCIÓN DE VIGO	
Partidos xudiciais	Municipios
5	25
O Porriño	Mos
	O Porriño
	Salceda de Caselas
Ponteareas	A Cañiza
	Arbo
	As Neves
	Covelo
	Crecente
	Mondariz
	Mondariz-Balneario
	Ponteareas
	Salvaterra do Miño
Redondela	Fornelos de Montes
	Pazos de Borbén
	Redondela
	Soutomaior
Tui	A Guarda
	O Rosal
	Oia
	Tomiño
	Tui
Vigo	Baiona
	Gondomar
	Nigrán
	Vigo
Poboación (Cifras oficiais da poboación a 1 de xaneiro 2016 IGE)	526.577
Superficie	1.588,17 km²

Persoal: 12 médicos forenses, 3 psicólogos, 3 traballadores sociais, 3 funcionarios dos corpos xerais (2 tramitadores e 1 auxilio), 2 auxiliares de autopsia.

MEMORIA DO SERVIZO DE CLÍNICA FORENSE 2017

O longo do ano 2017 solicitáronse **29.400** pericias no ámbito da clínica forense, xerándose **26.204** informes pericias en relación coas mesmas. O número de no asistencias a citación para recoñecemento médico, psicolóxico ou social, foi de 3.482 incomparecencias, das cales 3.272 o foro para recoñecemento médico forense.

A realización da pericia obriga na maior parte dos casos ó recoñecemento ou consulta dos suxeitos a valorar, en unha ou varias citas sucesivas, realización de probas complementarias, valoración de documental existente no procedemento e investigación bibliográfica. En moitas ocasións se fan desprazamentos a centros hospitalarios ou domicilios e outras institucións, para a valoración das persoas residentes, daquelas que teñen imposibilidade de desprazamento ou cando se queren avaliar factores do entorno de especial interese para o caso. Estas actividades ocupan a xornada habitual dos peritos médicos, psicólogos e traballadores sociais. A elas hai que sumar o tempo necesario para a elaboración do informe e a asistencia a xuízo.

Interpretación dos datos en Clínica forense

Á hora de interpretaren as cifras que se presentan é importante coñecer que o número de procedementos xudiciais abertos nos que se solicita un informe pericial ó Imelga, non é, polo xeral, equivalente ou igual o número de pericias, xa que logo pode solicitarse mais dunha pericia por procedemento, como no das pelexas, no que no mesmo procedemento pódese solicitar a valoración de varios lesionados. Incluso pode tratarse de pericias de diversa natureza referidas o mesmo suxeito (p.ex: valoración de lesións e dano psicolóxico nunha vítima dunha agresión). Tamén é habitual que se pidan pericias de distinta natureza, sobre distintos suxeitos nun mesmo procedemento (seguindo o exemplo anterior, as pericias sobre a vítima podería sumarse a avaliación da imputabilidade do autor dos feitos).

No caso da valoración en materia de familia, a non correlación entre número de procedementos en número de pericias dáse en todos os casos, xa que logo a intervención pericial, que nesta materia fan os psicólogos e os traballadores sociais, supón a avaliación de polo menos os suxeitos principais da estrutura familiar: pais, nais e fillos, á que se pode sumar outras persoas convivintes no seo da familia ou persoas que sen residir no mesmo domicilio teñen un papel importante na dinámica familiar, como poden ser os avós.

O seguinte cadro trata de presentar de xeito global a actividade do Servizo de Clínica forense o longo do 2017

SERVIZO DE CLÍNICA FORENSE – ANO 2017		
NÚMERO TOTAL DE PERICIA SOCILITADA		29.400
	PERICIA MÉDICA	23.476
	PERICIA PSICOLÓXICA	3.148
	PERICIA SOCIAL	2.776
NÚMERO DE INFORMES EMITIDOS		26.204
OTRAS ACTUACIONES		1.470
NO ASISTENCIAS		3.482

A petición de pericia en clínica forense volve a caer un 5,1% con respecto o ano 2016, en función case exclusiva do descenso da pericia médica, que aínda está a descontar os efectos da despenalización das faltas e o seu efecto na tramitación xudicial dos accidentes de tráfico.

Pasamos a continuación a analizar de xeito independente cada unha de estas pericias.

PERICIA MÉDICA

A pericia médica, dentro do ámbito da Clínica médico forense, divídese principalmente en dúas áreas, unha de valoración principalmente física ou psicofísica, e outra de valoración principalmente psiquiátrica.

A este Servizo corresponde tamén a pericia que fan as unidades de valoración integral da violencia de xénero e tódalas outras que podan seren solicitadas por Xuíces, Fiscalías e Tribunais con respecto as persoas incursoas nun determinado procedemento.

A distribución da pericia médica en clínica forense no ano 2017 amósase no seguinte recadro:

SERVIZO DE CLÍNICA FORENSE – ANO 2016		
NÚMERO DE PERICIAS MÉDICO FORENSES		23.476
	VALORACIÓN FÍSICA OU PSICOFÍSICA	11.161
	PSIQUIATRÍA FORENSE	10.655
	VALORACIÓN INTEGRAL DA VIOLENCIA DE XÉNERO	298
	OUTRAS PERICIAS	1.362
NÚMERO DE INFORMES MÉDICO FORENSES EMITIDOS		22.921
NO ASISTENCIAS		3.272

VALORACIÓN FÍSICA/PSICOFÍSICA

Esta área inclúe principalmente dous tipos de pericia: o estudo médico legal das lesións e a determinación da capacidade psicofísica.

O estudo médico legal das lesións pode ter por obxecto a avaliación dos danos persoais sufridos con ocasión de unha conduta con repercusión penal. O mais frecuente era que esta pericia se presentase nos supostos de accidente de tráfico, pero a *Lei Orgánica 1/2015 de reforma do Código Penal* tivo importantes consecuencias nas pericias de tráfico, xa que logo a despenalización das lesións derivadas de imprudencias leves deixou fora do ámbito penal numerosas condutas e, con isto, a vía penal que tiñan os prexudicados nestes accidentes para o acceso ó médico forense e o seu informe pericial.

Os efectos da despenalización das faltas queda claro coa caída da valoración de lesións de tráfico experimentada nos anos 2016 e 2017. No ano 2016 a solicitudes de valoración médica de lesións en tráfico caeu bruscamente dende as 7205 as 1563 solicitudes, o que supón unha caída dun 78,3%. Neste 2017 volve caer nun 42,03%, con só 906 solicitudes de valoración de lesionados de tráfico, dende o ámbito penal.

Esta caída de valoracións non foi compensada pola demanda de pericia a particulares, na valoración extraxudicial prevista na *Lei 35/2015 de 22 de setembro, de reforma do sistema para a valoración dos danos e prexuízos causados ás persoas en accidentes de circulación*, que entrou en vigor o 1 de xaneiro do 2016. No 2017, este tipo de pericias aumentou moito en relación o ano 2016, pasando de 327 a 834, pero este número só representan un escaso porcentaxe das pericias en materia de tráfico que viña facendo o Imelga.

Neste momento, a valoración de lesións faise principalmente nos casos de agresións, ordinarias ou de violencia de xénero. O estudo médico legal das lesións non mortais no ámbito penal pode ter por obxecto aclarar moitos factores de grande interese para a Xustiza como son a valoración da necesidade de tratamento e o tipo do mesmo, identificación do tipo de arma ou armas empregadas, número de agresores, condicións de especial vulnerabilidade da vítima, xeito de producirse a agresión, etc.

A determinación do estado psicofísico e unha pericia solicitada sobre todo dentro da xurisdición social, en relación coa capacidade laboral, pero tamén na xurisdición penal, como por exemplo na capacidade de cumprir unha determinada pena ou de ser obxecto de algunha medida extraordinaria por mor da enfermidade, como as excarceracións por razóns humanitarias.

O seguinte cadro amosa a distribución das valoracións físicas ou psicofísicas por tipo de pericia e o número de informes emitidos:

SERVIZO DE CLÍNICA FORENSE – ANO 2017

VALORACIÓN FÍSICA-PSICOFÍSICA

	Lesións en agresións ordinarias	7.911
	Lesións ligadas a violencia de xénero	1.070
	Lesións fortuítas	137
	Lesión laborais	473
	Lesión de tráfico	906
	Estado de saúde	401
	Valoración da capacidade laboral	59
	Valoración da situación de dependencia	204
NÚMERO TOTAL DE PERICIAS DE VALORACIÓN PSICOFÍSICA		11.161

A solicitude de intervención extraxudicial dos médicos forenses na valoración do dano en accidentes de tráfico (pericia a particulares) creceu este ano hasta acadar as 834 solicitudes que hai que sumar a actividade anterior.

VALORACIÓN NO CAMPO DA PSIQUIATRÍA FORENSE

No apartado da psiquiatría forense ,inda que como no caso anterior pódese solicitar calquera valoración propia desta materia médica, son estas catro pericias as que máis se demandan.

- As pericias en relación coa capacidade de culpabilidade, que se realizan no marco de moitos procedementos penais, nos que se solicita a valoración e detección de estados mentais patolóxicos que puidesen influír na capacidade de comprender e obrar do acusado ó momento da comisión do acto delituoso.
- As pericias en relación coa capacidade civil de actuar libremente no autogoberno persoal e na administración dos bens, que se realizan nos procesos de incapacidade
- A pericia na supervisión xudicial dos internamentos psiquiátricos involuntarios
- A Valoración do dano psíquico. Esta pericia pode ser de carácter exclusivamente médico ou facerse en colaboración con outros peritos, como os psicólogos e os traballadores sociais.

O ano 2017 segue a mesma tendencia ó alza dos últimos anos, e as pericias do ámbito da psiquiatría forense están próximas a igualar as de valoración física ou psicofísica.

O seguinte cadro amosa a distribución da pericia médica no campo da psiquiatría forense, e o número de informes emitidos nesta materia:

SERVIZO DE CLÍNICA FORENSE – ANO 2017		
PSIQUIATRÍA FORENSE		
	Medidas de seguridade e control de tratamento	211
	Dano psíquico	214
	Determinación de drogadicción	737
	Imputabilidade	1.153
	Incapacidade	3.814
	Internamentos involuntarios en unidades psiquiátricas	2.603
	Internamentos involuntarios en centros residenciais	1.536
	Outras valoracións psiquiátricas	207
	Valoración psicosocial	38
	Valoración intelectual	12
	Valoración da personalidade	10
	Valoración cognitiva	14
	Credibilidade do testemuño	18
	Dano psicolóxico	13
	Outras valoracións psicolóxicas	57
	Valoración social	18
NÚMERO TOTAL DE PERICIA DE PSIQUIATRÍA FORENSE		10.655

PERICIA MÉDICA EN VIOLENCIA DE XÉNERO

Nesta materia, a intervención do médico forense pode producirse de forma illada, como valoración das lesións físicas ou psicofísicas, ou integrando a unidade de valoración integral de violencia de xénero, xunto cun psicólogo e un traballador social.

As cifras do traballo médico forense en violencia de xénero no ano 2017 reflíctense no seguinte cadro

SERVIZO DE CLÍNICA FORENSE – ANO 2017		
PERICIA EN VIOLENCIA DE XÉNERO		
	Valoración médica de lesións físicas ou psicofísicas por agresión de violencia de xénero	1070
	Valoración integral de violencia de xénero	298
NÚMERO TOTAL DE PERICIAS EN VIOLENCIA DE XÉNERO		1.368

Este ano 2017 diminuíu a valoración médica de lesións en violencia de xénero, de 1144 no ano 2016 a 1070 no ano 2017 pero, pola contra, incrementouse a valoración integral de este tipo de ilícitos, de 207 no ano 2016 a 298 no ano 2017

OUTRAS PERICIAS DE CLÍNICA MEDICO FORENSE

E, por último, ó Servizo de Clínica forense se remiten todas as cuestión dentro das competencias da medicina que se poidan formular dende os Xulgados, Tribunais e Fiscalías con respecto de persoas inmersas nun proceso penal.

Estas pericias recóllense no apartado outros, xunto con outras pericias habituais, que non teñen encaixe específico na valoración física/psicofísica nin na psiquiatría forense como son: a valoración da adecuación dos actos médicos a “lex artis”, a valoración en relación con denuncias de agresión sexual e a determinación da idade en suxeitos indocumentados.

O seguinte cadro presenta estas outras pericias

SERVIZO DE CLÍNICA FORENSE – ANO 2017		
OUTRAS PERICIAS MÉDICAS		
	Agresións sexuais	294
	Determinación da idade	23
	Neglixencias médicas	126
	Outras pericias	919
NÚMERO TOTAL DE OUTRAS PERICIAS		1.362

A distribución territorial da actividade médica en Clínica Forense preséntase, de xeito resumido, no seguinte cadro:

SUBDIRECCIÓNS		A Coruña	Ferrol	Lugo	Ourense	Pontevedra	Santiago	Vigo	Total
Valoración de lesións	Agresións ordinarias	1.603	544	860	924	1.215	1.356	1.409	7.911
	Agresión violencia de xénero	318	29	141	162	155	108	157	1.070
	Lesións fortuítas	40	7	15	8	18	25	24	137
	Lesións laborais	160	10	98	22	31	64	88	473
	Lesións tráfico	212	66	92	50	117	217	152	906
	Nº Pericias	2.333	656	1.206	1.166	1536	1770	1830	10.497
Valoración de capacidade psicofísica	Estado de saúde	81	16	59	48	54	49	94	401
	Laboral	4	18	2	7	0	0	28	59
	Situación de dependencia	24	7	12	13	0	77	71	204
	Nº Pericias	109	41	73	68	54	126	193	664
Valoración psiquiátrica	Imputabilidade	284	37	153	74	261	110	234	1.153
	Medidas de seguridade e seguimento	117	3	22	11	45	10	3	211
	Incapacitacións	738	177	985	519	403	580	412	3.814
	Internamentos psiquiátricos	425	184	306	172	333	615	568	2.603
	Dano psíquico	6	0	34	17	2	14	141	214
	Outros	58	5	45	12	17	64	6	207
	Determinación de drogas	37	22	103	55	40	127	353	737
	Internamentos residenciais	194	209	200	352	225	148	208	1.536
	Nº Pericias	1.859	637	1848	1212	1326	1668	1925	10.475
Outras pericias médicas	Agresión sexual	46	13	37	33	31	61	73	294
	Determinación da idade	1	0	3	3	9	1	6	23
	Neglixencias médicas	18	6	11	10	14	32	35	126
	Outros	209	153	123	24	149	171	90	919
	Nº Pericias	274	172	174	70	203	265	204	1.362
Valoración psicossocial	Valoración de garda e custodia	0	0	0	0	0	0	0	0
	Modificación de medidas	2	0	0	0	0	0	1	3
	Outras	4	0	2	6	0	18	5	35
	Nº Pericias	6	0	2	6	0	18	6	38
Valoración psicolóxica	Valoración da personalidade	2	0	0	3	0	5	0	10
	Valoración intelectual	2	0	0	3	0	5	2	12
	Valoración cognitiva	2	0	0	4	0	5	3	14
	Dano psicolóxico	0	0	4	1	1	6	1	13
	Credibilidade testemuña do menor abusado	1	0	17	0	0	0	0	18
	Outros	9	4	3	5	0	28	8	57
	Nº Pericias	16	4	24	16	1	49	14	124
Valoración social	Valoración social	0	0	0	0	1	14	0	15
	Outros	2	0	0	0	0	1	0	3
	Nº Pericias	2	0	0	0	1	15	0	18
Valoración integral de Violencia de xénero	Valoración integral de Violencia de xénero	160	1	14	4	24	23	72	298
	Nº Pericias	160	1	14	4	24	23	72	298
Total de pericias		4759	1511	3341	2542	3145	3934	4244	23476
Nº de informes emitidos		4124	1317	3814	2210	2937	3990	4529	22921
NON ASISTENCIAS		716	122	82	387	583	732	668	3272

PERICIA PISCOLÓXICA Y PERICIA SOCIAL

Introdución y datos xerais

A psicoloxía e o traballo social forense naceu principalmente ligado ó asesoramento en materia de familia e as Fiscalías de menores, no primeiro caso como equipos psicossociais que dende o ano 2006 quedaron integrados no Imelga e, no segundo, formando parte dos equipos técnicos de menores, dependentes das Fiscalías de menores.

Inda que a práctica da psicoloxía e o traballo social forense evolucionou moito nestes últimos anos, para os psicólogos e traballadores sociais do Imelga a pericia en materia de familia é a mais común. Con respecto ós psicólogos, no pasado 2017 a pericia en materia de familia supuxo un 75,45% da súa actividade pericial. Para os traballadores sociais, a pericia nesta materia supuxo un 85,59% da súa actividade pericial.

Froito da evolución experimentada nos últimos anos, a estas pericias principais foron engadíndose outras nas que o psicólogo ou o traballador social, ben en colaboración con outros peritos, ben actuando de xeito independente, informan sobre cuestións específicas do seu campo de coñecementos.

No campo da psicoloxía forense as pericias mais habituais son as que se refiren a valoración intelectual, cognitiva, de personalidade, credibilidade do testemuño de menores abusados e dano psicolóxico. O anterior engadiuse nos últimos tempos a solicitude de auxilio, por parte dos Xulgados e Fiscalías, para as declaracións dos menores e apoio as vítimas, aínda que esta última actividade foi derivada neste 2017, a un psicólogo de atención as vítimas que non forma parte do Imelga. Os traballadores sociais, pola súa banda, poden tamén erixirse en expertos para ó apoio as vítimas e poden aportar a súa perspectiva nas pericias anteriores, pero tamén fan informes de valoración social con aplicación tanto no ámbito penal (casos de imputabilidade, valoración do dano social, repercusión da discapacidade, etc.) como no ámbito civil onde o informe social pode aportar datos de moito interese a hora de avaliar a capacidade de obra dun suxeito ou asesorar sobre a súa rede de apoio.

A continuación pasaremos a analizar a actividade pericial psicolóxica y social no ano 2017. Como no caso da pericia médica, na seguintes táboas amósanse as cifras por tipo de pericia, psicolóxica e social, e por Subdirección.

PERICIA PSICOLÓXICA

No ano 2017 o traballo dos psicólogos segue centrada no traballo en materia de familia, e aínda que baixou case 4 puntos con respecto o ano anterior, segue a ser a materia con mais carga de traballo, cun 75,45%.

Integrando os equipos de valoración integral de violencia e xénero, xunto cun médico e un traballador social, fixeron 298 valoracións, o que supón un 9,4% da súa actividade.

Tamén colaboraron cos médicos forenses en avaliacións psiquiátricas (0,34%), de lesións (0,31%) e agresións sexuais (0,28%)

A pericia psicolóxica illada aumentou 3 puntos con respecto o ano anterior e sitúase no 13,9% da carga de traballo deste profesionais. Este tipo de valoración se distribúen do seguinte xeito: credibilidade do testemuño en menores vítimas de abuso sexual (6,44%), avaliación do dano psicolóxico (3,74%), avaliación da personalidade (0,69%), avaliación cognitiva (0,22%), intelectual (0,31%) e outras pericias psicolóxicas (2,5%).

SERVIZO DE CLÍNICA FORENSE – ANO 2017		
PSICOLOXÍA FORENSE		
	VALORACIÓNS PSICOFÍSICAS	10
	VALORACIÓNS PSIQUIÁTRICAS	11
	VALORACIÓNS PSICOLÓXICAS	374
	INTERCONSULTA PSICOLÓXICA	65
	PERICIA EN VALORACIÓN INTEGRAL DE VIOLENCIA DE XÉNERO	298
	AGRESIÓN SEXUAL	9
	OUTROS	5
	PERICIA PSICOSOCIAL EN MATERIA DE FAMILIA	2376
NÚMERO TOTAL DE PERICIA PSICOLÓXICA SOLICITADA		3.148
NÚMERO DE INFORMES EMITIDOS		1.815
OUTRAS ACTUACIÓNS		684

DISTRIBUCIÓN DA PERICIA PSICOLÓXICA POR SUBDIRECCIÓNS

No seguinte cadro amósase a carga e distribución de traballo en psicoloxía forense por Subdireccións

SUBDIRECCIÓNS		A Coruña	Ferrol	Lugo	Ourense	Pontevedra	Santiago	Vigo	Total	
Valoración psicofísica	Lesións	Agresións ordinarias	1	0	0	0	4	0	0	5
		Agresións de violencia de xénero	0	0	1	0	0	0	1	2
		Lesións de tráfico	0	0	0	0	0	0	0	0
		Lesións laborais	0	0	0	0	0	1	0	1
	Capacidade psicofísica	0	0	1	0	0	0	1	2	
	Total por pericia	1	0	2	0	4	1	2	10	
Valoración psiquiátrica	Imputabilidade	0	0	0	0	1	1	0	2	
	Incapacitacións	1	0	1	0	0	0	0	2	
	Internamentos involuntarios psq.	0	0	0	0	0	0	0	0	
	Dano psíquico	1	0	0	0	0	3	0	4	
	Outros	0	1	0	0	2	0	0	3	
	Total por pericia	2	1	1	0	3	4	0	11	
Valoración psicosocial	Valoración da garda e custodia	346	104	174	115	440	266	279	1724	
	Adopcións e acollementos	0	0	0	1	0	0	1	2	
	Modificacións de medidas	96	61	50	94	23	70	66	460	
	Outras	14	16	28	37	16	34	45	190	
	Total por pericia	456	181	252	247	479	370	391	2376	
Outros	Agresión sexual	0	0	4	0	1	3	1	9	
	Negligencias médicas	0	1	0	0	0	0	0	1	
	Outros	0	3	0	0	1	0	0	4	
	Total por pericia	0	4	4	0	2	3	1	14	
Interconsulta psicolóxica	Dano psicolóxico	1	0	3	0	0	15	0	19	
	Valoración da personalidade	0	1	1	3	2	1	0	8	
	Valoración intelectual	0	0	1	3	0	4	0	8	
	Valoración cognitiva	0	0	1	2	0	2	0	5	
	Outros	0	2	3	1	2	17	0	25	
	Total por pericia	1	3	9	9	4	39	0	65	
Valoración psicolóxica	Credibilidade testemuña Menores abusados	42	6	22	15	23	46	49	203	
	Dano psicolóxico	8	0	5	5	1	80	0	99	
	Valoración da personalidade	2	0	1	9	0	2	0	14	
	Valoración intelectual	1	0	0	0	0	1	0	2	
	Valoración cognitiva	0	0	0	1	1	0	0	2	
	Outros	8	0	3	4	21	11	7	54	
	Total por pericia	61	6	31	34	46	140	56	374	
Valoración integral de Violencia de xénero	Valoración de Violencia de xénero	160	1	14	4	24	23	72	298	
	Total por pericia	160	1	14	4	24	23	72	298	
TOTAL PERICIAS		681	196	313	294	562	580	522	3148	
Nº de informes xerados		381	158	211	217	315	205	328	1815	
Outras actuacións		31	20	12	105	369	141	6	684	
No asistencia		31	6	6	28	25	4	27	127	

PERICIA SOCIAL

A pericia social realízase case toda dentro dunha avaliación multidisciplinar, Así, de todo o traballo que realizan estes profesionais o 96,32% lígase a solicitudes de pericia conxunta, ben en asuntos de familia, o que supón un 85,59% , ben nas demandas de valoración integral de violencia de xénero, cun 10,73%.

A pericia social illada segue sendo moi pouco frecuente, seguramente polo descoñecemento desta figura, e das cousas que estes profesionais poden aportar no curso dunha investigación xudicial. Neste ano a pericia social exclusiva foi un pouco mais alta que en anos anteriores, pero segue sendo un porcentaxe moi pequeno da súa carga de traballo, cun 1,83%, se ben, a instancias doutros peritos, colaboran con estes dando a perspectiva social en outras pericias, tanto médicas nun 0,5% dos casos, como psicolóxicas en un 1,2%.

SERVIZO DE CLÍNICA FORENSE – ANO 2017		
TRABALLO SOCIAL FORENSE		
	VALORACIÓNS PSICOFÍSICAS	7
	VALORACIÓNS PSIQUIÁTRICAS	4
	VALORACIÓNS SOCIAIS	42
	INTERCONSULTA SOCIAL	9
	OUTROS	40
	PERICIA PSICOSOCIAL EN MATERIA DE FAMILIA	2376
	PERICIA EN VALORACIÓN INTEGRAL DE VIOLENCIA DE XÉNERO	298
NÚMERO TOTAL DE PERICIAS DE TRABALLO SOCIAL SOLICITADAS		2.776
NÚMERO TOTAL DE INFORMES EMITIDOS		1.468
OUTRAS ACTUACIÓNS		786

DISTRIBUCIÓN DA PERICIA SOCIAL POR SUBDIRECCIÓN

Nas seguinte táboa amósase a carga de traballo e a distribución da pericia de traballo social por Subdireccións:

SUBDIRECCIÓN			A Coruña	Ferrol	Lugo	Ourense	Pontevedra	Santiago	Vigo	Total
Valoración psicofísica	Lesións	Agresións ordinarias	1	0	0	0	3	0	0	4
		Agresións de violencia de xénero	0	0	1	0	0	0	1	2
		Lesións tráfico	0	0	0	0	0	0	0	0
	Capacidade psicofísica		0	0	0	0	0	0	1	1
	Total por pericia		1	0	1	0	0	0	2	7
Valoración psiquiátrica	Imputabilidade		0	0	0	0	0	0	0	0
	Incapacitacións		0	0	0	0	2	1	1	4
	Internamentos involuntarios psq.		0	0	0	0	0	0	0	0
	Dano psíquico		1	0	0	0	0	0	0	1
	Outros		0	0	0	0	0	0	0	0
	Total por pericia		1	0	0	0	0	1	1	4
Valoración psicosocial	Valoración da garda e custodia		346	104	174	115	440	266	279	1724
	Adopcións e acollementos		0	0	0	1	0	0	1	2
	Modificacións de medidas		96	61	50	94	23	70	66	460
	Outras		14	16	28	37	16	34	45	190
	Total por pericia		456	181	252	247	479	370	391	2376
Outros	Agresión sexual		0	0	0	0	0	0	0	0
	Outras		0	2	0	0	1	1	0	4
	Total por pericia		0	2	0	0	1	1		4
Valoración psicolóxica	Credibilidade testemuña Menores abusados		4	0	2	0	0	0	12	18
	Dano psicolóxico		2	0	0	1	0	1	1	5
	Valoración da personalidade		0	0	0	1	0	0	0	1
	Valoración intelectual		0	0	0	0	0	0	0	0
	Valoración cognitiva		0	0	0	0	0	0	0	0
	Interconsulta psicolóxica		0	1	5	0	0	2	0	8
	Outros		2	0	1	0	0	1	0	4
	Total por pericia		8	1	8	2	0	4	13	36
Valoración social	Interconsulta social		0	0	5	1	1	0	2	9
	Valoración social		0	0	0	0	10	4	28	42
	Total por pericia		0	0	5	1	11		30	51
Valoración integral de Violencia de xénero	Valoración de Violencia de xénero		160	1	14	4	24	23	72	298
	Total por pericia		160	1	14	4	24	23	72	298
TOTAL PERICIAS			626	185	280	254	520	401	510	2776
Nº de informes xerados			325	138	177	156	265	95	312	1468
Otras actuacións			3	18	18	66	614	61	6	786
No asistencias			21	6	5	10	17	0	24	83

MEDIDAS EXTRAORDINARIAS EN MATERIA DE FAMILIA

O desequilibrio histórico entre a demanda pericial en materia de familia, a capacidade de resolución dos equipos psicosociais e a dotación de persoal en cada unha das Subdireccións que conforman o Imelga, levou a un retraso na pericia, tato maior canto máis grave era este desequilibrio en cada unidade Territorial.

No ano 2017 fíxose un gran esforzo en materia de dotación de persoal cun incremento de 16 traballadores, acadando os seguintes equipos estables por Subdirección: 3 na Coruña, 2 en Ferrol, 2 en Lugo, 2 en Ourense, 2 en Pontevedra, 3 en Santiago de Compostela e 3 en Vigo.

Pero aínda quedaba por resolver o problema da longa lista de espera xerada. Así, como solución a este problema, neste ano 2017 a Dirección Xeral de Xustiza firmou un convenio extraordinario cos Colexios profesionais de Psicoloxía e Traballo social, a fin de que, a través do Imelga, se xestionase toda a lista de espera de pericias en materia de familia que provocaba retrasos en valoracións, en algúns casos superiores o ano.

A este convenio deriváronse as 221 pericias que atopábanse en lista de espera, 36 da Subdirección de A Coruña, 45 de Lugo, 8 de Ourense, 66 de Pontevedra e 66 de Santiago. O incremento de persoal en Ferrol e Vigo non fixo necesario a derivación de ningunha pericia, xa que logo o escaso número pendente podía ser manexado polo persoal de nova incorporación.

Nesta materia falta un novo esforzo. O incremento de persoal vese corto para a Subdirección de Pontevedra, cuxa demanda de pericia esta nas mesmas cifras que Vigo ou Santiago de Compostela, pero conta cun equipo menos.

MEMORIA DO SERVIZO DE PATOLOXÍA FORENSE

Ó Servizo de Patoloxía forense reúne todas as pericias que teñen por obxecto coñecer a causa e a circunstancias da morte, nos casos de morte violenta ou sospeitosa de criminalidade. A participación do médico forense na investigación xudicial da morte, tradúcese na práctica na realización do levantamento do cadáver e a posterior autopsia, así como na elaboración dos informes ligados a tales actividades.

Posteriormente realízanse todos os estudos complementarios que o médico forense estime oportunos, para aclarar a causa da morte e a súas circunstancias. Estes estudos poden recaer sobre órganos ou mostras biolóxicas, pero tamén sobre calquera elemento ou rastro atopado no cadáver. Os laboratorios de referencia para estes estudos complementarios son os de o Instituto Nacional de Toxicoloxía e Ciencias Forenses (INTCF) de Madrid, e tamén se conta coa colaboración do Instituto de Medicina Legal “Luís Concheiro” da Universidade de Santiago de Compostela, sobre todo no que atinxe a probas toxicolóxicas e de xenética forense.

Pero sendo a morte violenta e a sospeitosa de criminalidade o seu campo de actuación, a intervención do médico forense na morte natural non para de crecer. Moitas destas mortes son mortes súbitas que suceden de xeito brusco en persoas sas, sen antecedentes patolóxicos que xustifiquen tal acontecemento, ó que as fai sospeitosas; pero outras moitas, son mortes que suceden en persoas enfermas, con ou sen tratamento, de cuxas patoloxías son coñecedores os servizos médicos asistenciais. Séguese traballando para coñecer qué factores están na orixe desta derivación, e para procurar un procedemento común que implique os estamentos sanitarios e xudiciais, a fin de evitar a “penalización” da morta morte, claramente natural, no ámbito extrahospitalario.

Nesta memoria preséntanse as cifras globais do Servizo de Patoloxía forense, e por Subdireccións territoriais e faise un análise da evolución da investigación da morte nos últimos catro anos e vólvese presentar un breve estudio da morte por feitos relacionados coa circulación de vehículos a motor en accidentes de tráfico no ano 2016.

O seguinte cadro presenta de forma resumida a actividade do servizo o longo do ano 2017

SERVIZO DE PATOLOXÍA FORENSE ANO 2016								
Nº AUTOPSIAS POR SUBDIRECCIÓN E NATUREZA DA MORTE								
Subdirección	A Coruña	Ferrol	Lugo	Ourense	Pontevedra	Santiago	Vigo	TOTAL
Morte violenta	191	55	119	93	83	156	134	831
Morte natural	262	58	127	108	131	157	167	1010
TOTAL	453	113	246	201	214	313	301	1841

SERVIZO DE PATOLOXÍA FORENSE ANO 2017		
NUMERO TOTAL DE MORTES INVESTIGADAS POR NATUREZA-ETIOLOXÍA MÉDICO LEGAL E CAUSA DE MORTE		
Nº MORTES INVESTIGADAS		1841
MORTE VIOLENTA		831
ETIOLOXÍA MÉDICO LEGAL	HOMICIDA	13
	SUICIDA	324
	ACCIDENTAL	494
CAUSA DA MORTE	Lesións por arma branca	11
	Lesións por arma de fogo	21
	Lesións eléctricas	1
	Lesións térmicas	17
	Asfixias mecánicas	309
	Reacción adversa a drogas	20
	Intoxicacións	52
	Traumatismos	400
	No especificada	0
TOTAL		831
MORTE NATURAL		1010
IDADE	PERINATAL	5
	INFANTIL	4
	ADULTO	1001
CAUSA DA MORTE	Patoloxía neurolóxica	25
	Patoloxía dixestiva	59
	Patoloxía respiratoria	80
	Patoloxía cardiovascular	712
	Patoloxía endocrino-metabólica	4
	Patoloxía xenitourinaria	10
	Outras patoloxías	15
	Indeterminadas	31
	Pendientes de resultados	74
TOTAL		1010

Descendeu o número total de mortes investigadas con respecto o ano anterior, tanto no que se refire a morte violenta, como a morte natural. A morte violenta descendeu en tódolos casos, homicida, suicida e accidental.

A continuación amósanse os mesmos datos do cadro anterior por Subdireccións:

SERVIZO DE PATOLOXÍA FORENSE ANO 2017 A CORUÑA		
Nº MORTES INVESTIGADAS		453
MORTE VIOLENTA		191
ETIOLOXÍA MÉDICO LEGAL	HOMICIDA	5
	SUICIDA	72
	ACCIDENTAL	114
		191
CAUSA DA MORTE	Arma branca	3
	Arma de fogo	6
	Lesións eléctricas	0
	Lesións térmicas	7
	Asfixias mecánicas	64
	Mortes por reacción adversa sustancias psicoactivas	2
	Intoxicacións	9
	Traumatismos	100
TOTAL		191
MORTE NATURAL		262
IDADE	PERINATAL	0
	INFANTIL	3
	ADULTO	259
		262
CAUSA DA MORTE	Patoloxía neurolóxica	8
	Patoloxía dixestiva	15
	Patoloxía respiratoria	21
	Patoloxía cardiovascular	207
	Patoloxía endocrino-metabólica	0
	Patoloxía xenitourinaria	3
	Outras patoloxías	4
	Indeterminadas	4
Pendientes de resultados	0	
TOTAL		262

A Subdirección de A Coruña, non segue a tendencia xeral e experimentou un ascenso tanto na morte violenta, como na morte natural.

SERVIZO DE PATOLOXÍA FORENSE ANO 2017		
FERROL		
Nº MORTES INVESTIGADAS		113
MORTE VIOLENTA		55
ETIOLOXÍA MÉDICO LEGAL	HOMICIDA	0
	SUICIDA	27
	ACCIDENTAL	28
		55
CAUSA DA MORTE	Arma branca	1
	Arma de fogo	1
	Lesións eléctricas	0
	Lesións térmicas	2
	Asfixias mecánicas	27
	Mortes por reacción adversa sustancias psicoactivas	2
	Intoxicacións	4
	Traumatismos	18
TOTAL		55
MORTE NATURAL		58
IDADE	PERINATAL	1
	INFANTIL	0
	ADULTO	57
		58
CAUSA DA MORTE	Patoloxía neurolóxica	1
	Patoloxía dixestiva	2
	Patoloxía respiratoria	6
	Patoloxía cardiovascular	40
	Patoloxía endocrino-metabólica	0
	Patoloxía xenitourinaria	0
	Outras patoloxías	0
	Indeterminadas	0
Pendientes de resultados	9	
TOTAL		58

SERVIZO DE PATOLOXÍA FORENSE ANO 2017		
LUGO		
Nº MORTES INVESTIGADAS		246
MORTE VIOLENTA		119
ETIOLOXÍA MÉDICO LEGAL	HOMICIDA	0
	SUICIDA	44
	ACCIDENTAL	75
		119
CAUSA DA MORTE	Arma branca	2
	Arma de fogo	1
	Lesións eléctricas	0
	Lesións térmicas	1
	Asfixias mecánicas	56
	Mortes por reacción adversa sustancias psicoactivas	3
	Intoxicacións	8
	Traumatismos	48
TOTAL		119
MORTE NATURAL		127
IDADE	PERINATAL	0
	INFANTIL	0
	ADULTO	127
		127
CAUSA DA MORTE	Patoloxía neurolóxica	2
	Patoloxía dixestiva	7
	Patoloxía respiratoria	17
	Patoloxía cardiovascular	93
	Patoloxía endocrino-metabólica	1
	Patoloxía xenitourinaria	1
	Outras patoloxías	0
	Indeterminadas	6
Pendientes de resultados		
TOTAL		127

SERVIZO DE PATOLOXÍA FORENSE ANO 2017		
OURENSE		
Nº MORTES INVESTIGADAS		201
MORTE VIOLENTA		93
ETIOLOXÍA MÉDICO LEGAL	HOMICIDA	2
	SUICIDA	46
	ACCIDENTAL	45
		93
CAUSA DA MORTE	Arma branca	0
	Arma de fogo	4
	Lesións eléctricas	0
	Lesións térmicas	2
	Asfixias mecánicas	30
	Mortes por reacción adversa sustancias psicoactivas	4
	Intoxicacións	3
	Traumatismos	50
TOTAL		93
MORTE NATURAL		108
IDADE	PERINATAL	1
	INFANTIL	1
	ADULTO	106
		108
CAUSA DA MORTE	Patoloxía neurolóxica	1
	Patoloxía dixestiva	2
	Patoloxía respiratoria	7
	Patoloxía cardiovascular	78
	Patoloxía endocrino-metabólica	1
	Patoloxía xenitourinaria	1
	Outras patoloxías	5
	Indeterminadas	5
Pendientes de resultados	8	
TOTAL		108

SERVIZO DE PATOLOXÍA FORENSE ANO 2017		
PONTEVEDRA		
Nº MORTES INVESTIGADAS		214
MORTE VIOLENTA		83
ETIOLOXÍA MÉDICO LEGAL	HOMICIDA	1
	SUICIDA	32
	ACCIDENTAL	50
		83
CAUSA DA MORTE	Arma branca	3
	Arma de fogo	1
	Lesións eléctricas	0
	Lesións térmicas	0
	Asfixias mecánicas	29
	Mortes por reacción adversa sustancias psicoactivas	5
	Intoxicacións	8
	Traumatismos	37
TOTAL		83
MORTE NATURAL		131
IDADE	PERINATAL	0
	INFANTIL	0
	ADULTO	131
		131
CAUSA DA MORTE	Patoloxía neurolóxica	0
	Patoloxía dixestiva	15
	Patoloxía respiratoria	9
	Patoloxía cardiovascular	93
	Patoloxía endocrino-metabólica	0
	Patoloxía xenitourinaria	2
	Outras patoloxías	1
	Indeterminadas	6
	Pendientes de resultados	5
TOTAL		131

SERVIZO DE PATOLOXÍA FORENSE ANO 2017 SANTIAGO DE COMPOSTELA

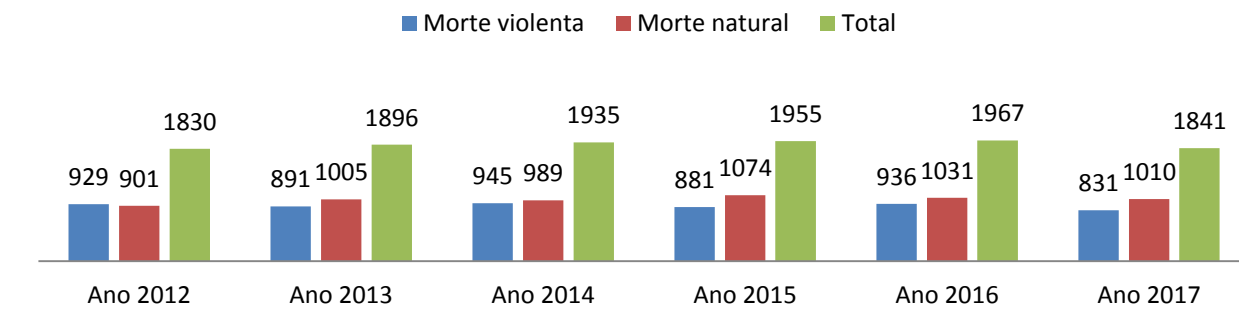
Nº MORTES INVESTIGADAS		313
MORTE VIOLENTA		166
ETIOLOXÍA MÉDICO LEGAL	HOMICIDA	2
	SUICIDA	50
	ACCIDENTAL	114
		166
CAUSA DA MORTE	Arma branca	1
	Arma de fogo	5
	Lesións eléctricas	0
	Lesións térmicas	0
	Asfixias mecánicas	57
	Mortes por reacción adversa sustancias psicoactivas	0
	Intoxicacións	6
	Traumatismos	97
	No especificada	0
TOTAL		166
MORTE NATURAL		157
IDADE	PERINATAL	2
	INFANTIL	0
	ADULTO	155
		157
CAUSA DA MORTE	Patoloxía neurolóxica	5
	Patoloxía dixestiva	5
	Patoloxía respiratoria	8
	Patoloxía cardiovascular	79
	Patoloxía endocrino-metabólica	1
	Patoloxía xenitourinaria	3
	Outras patoloxías	1
	Indeterminadas	3
	Pendientes de resultados	52
TOTAL		157

SERVIZO DE PATOLOXÍA FORENSE ANO 2017		
VIGO		
Nº MORTES INVESTIGADAS		301
MORTE VIOLENTA		134
ETIOLOXÍA MÉDICO LEGAL	HOMICIDA	3
	SUICIDA	53
	ACCIDENTAL	78
		134
CAUSA DA MORTE	Arma branca	1
	Arma de fogo	6
	Lesións eléctricas	1
	Lesións térmicas	5
	Asfixias mecánicas	46
	Mortes por reacción adversa sustancias psicoactivas	6
	Intoxicacións	7
	Traumatismos	62
TOTAL		134
MORTE NATURAL		167
IDADE	PERINATAL	1
	INFANTIL	0
	ADULTO	166
		167
CAUSA DA MORTE	Patoloxía neurolóxica	8
	Patoloxía dixestiva	13
	Patoloxía respiratoria	12
	Patoloxía cardiovascular	122
	Patoloxía endocrino-metabólica	1
	Patoloxía xenitourinaria	0
	Outras patoloxías	4
	Indeterminadas	7
	Pendientes de resultados	0
TOTAL		167

EVOLUCIÓN DA PERICIA EN PATOLOXÍA FORENSE ANOS 2012-2016

Neste ano 2017 o número de mortes derivadas a investigación xudicial descendeu, agás na Subdirección da Coruña, onde experimentou un incremento dun 5% en función, principalmente, da morte natural.

Muerte violenta/Muerte natural 2012-2017

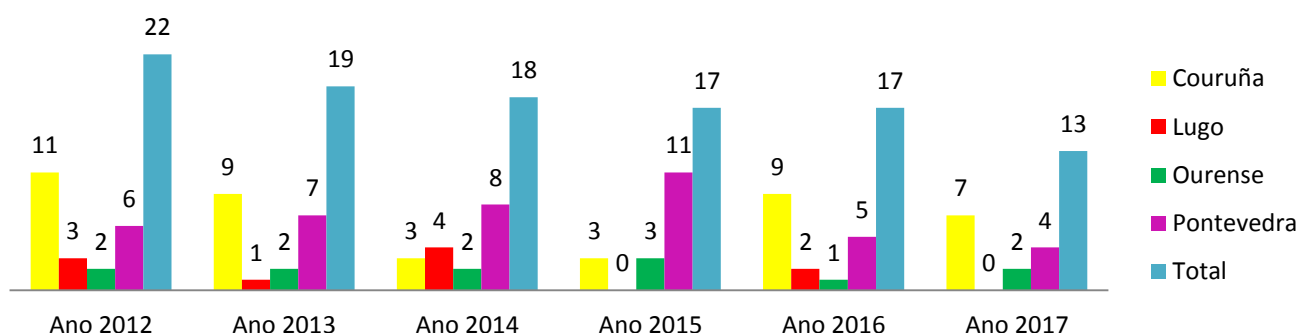

EVOLUCIÓN DAS MORTES VIOLENTAS

Pasamos agora a analizar de xeito visual a evolución da morte violenta, agrupándoa por provincias.

Homicidios anos 2012-2017

Homicidios 2012-2017

Este 2017 é o ano con menos homicidios dos últimos 6 anos cun total de 13. A provincia con mais homicidios foi A Coruña con 7 homicidios, cinco deles no territorio da Subdirección de A Coruña e dous na Subdirección de Santiago de Compostela. Na Subdirección de Ferrol non houbo ningún homicidio.

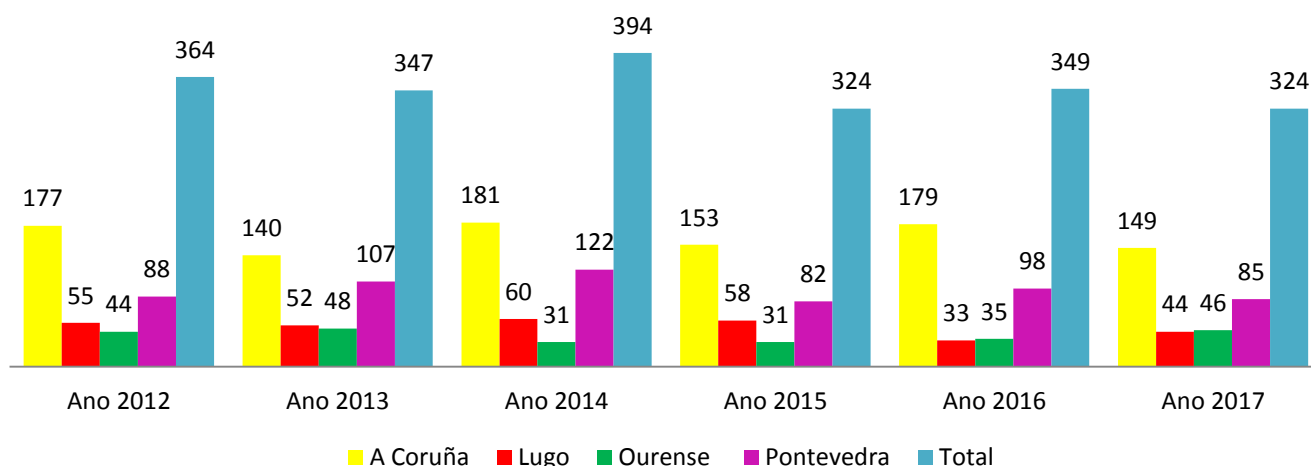
A provincia de Pontevedra rexistrou 4 homicidios, 3 na Subdirección de Vigo e 1 na Subdirección de Pontevedra.

En Ourense houbo 2 homicidios en na provincia de Lugo non sucedeu ningún homicidio no ano pasado.

Suicidios anos 2012-2017

A cifra de suicidios en Galicia nestes últimos 6 anos, nunca diminuíu dos 300 casos, estando cerca dos 400 no ano 2014. O número de suicidios do 2017 é o mesmo que no 2015, e supoñen as mellores cifras desta serie histórica.

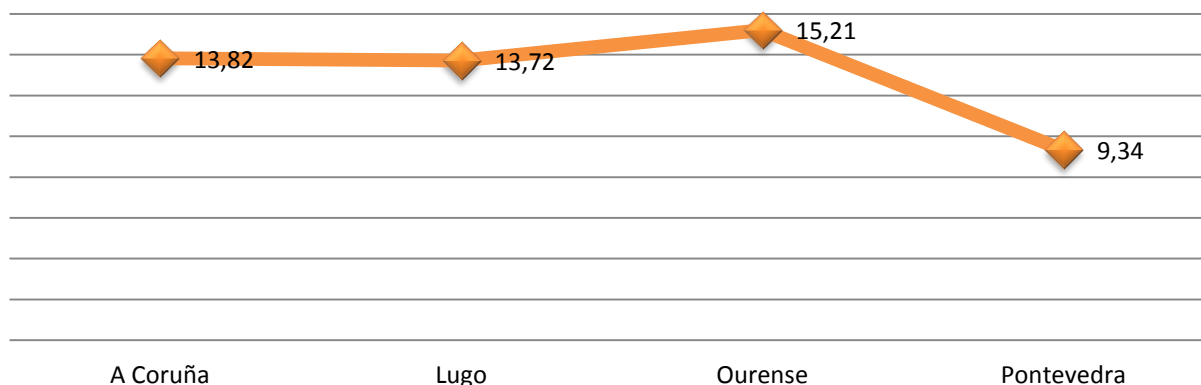
Maila todo, son cifras moi altas, tanto en termos absolutos como relativos. Cabe simplemente pensar que neste ano 2017 Galicia tivo case 3 veces mais mortos por suicidio que por accidente de tráfico e que as mortes autoinflixidas supuxeron un 38,84 % de todas as mortes violentas.

Con respecto o ano anterior, o suicidio descendeu nas provincia de A Coruña e Pontevedra. Pola contra, incrementouse na provincia de Lugo e de Ourense.

Con estes datos a taxa de suicidio (casos por 100.000 habitantes, excluídos os menores de 5 anos) das distintas provincias galegas no pasado ano 2017, foi a seguinte:

Taxa de suicidio

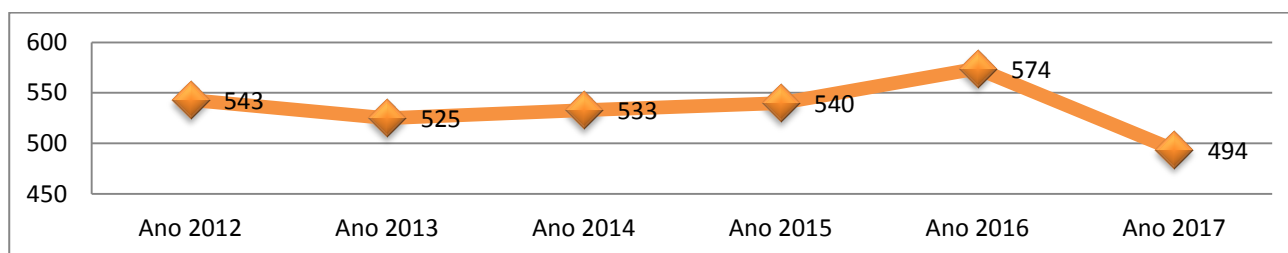
Datos de poboación 2017 do IGE

Morte accidental anos 2012-2017

As mortes accidentais non se presentan nunha distribución provincial, por canto a morte e a practica de a autopsia pódese producir nunha provincia distinta o sinistro, naqueles casos de morte diferida e tratamento hospitalario, tendo en conta os servizos médicos de referencia para algunhas patoloxías (unidades de queimados, de lesionados medulares, etc)

No ano 2017 a morte accidental experimentou un descenso dun 13,9%, pasando dos 574 falecidos, ós 494, baixando por primeira vez nestes seis anos, dos 500 falecidos.

A evolución global das mortes accidentais en Galicia, de este tipo de mortes é a que se amosa a continuación

Dentro do total de mortes accidentais, contabilízanse as mortes na circulación de vehículos a motor, as que a memoria do Servizo de Patoloxía estuda dun xeito máis pormenorizado.

ESTUDO DAS MORTES NA CIRCULACIÓN

Interpretación dos datos

Como en anos anteriores facemos un análise máis pormenorizado dos falecementos accidentais no uso de vehículos a motor. Manexamos un concepto máis amplo que o de accidente de tráfico, xa que logo incluímos neste tipo de accidentes os que suceden en todo tipo de vías e por calquera vehículo a motor, ademais de contabilizar todas as mortes en relación con estes feitos, tanto as que se producen de forma inmediata ou nas horas posteriores ó accidente, coma aquelas que se producen de xeito diferido, días, semanas ou meses despois, como consecuencia da evolución y/ou complicacións xurdidas en relación directa coas lesións sufridas no momento do sinistro.

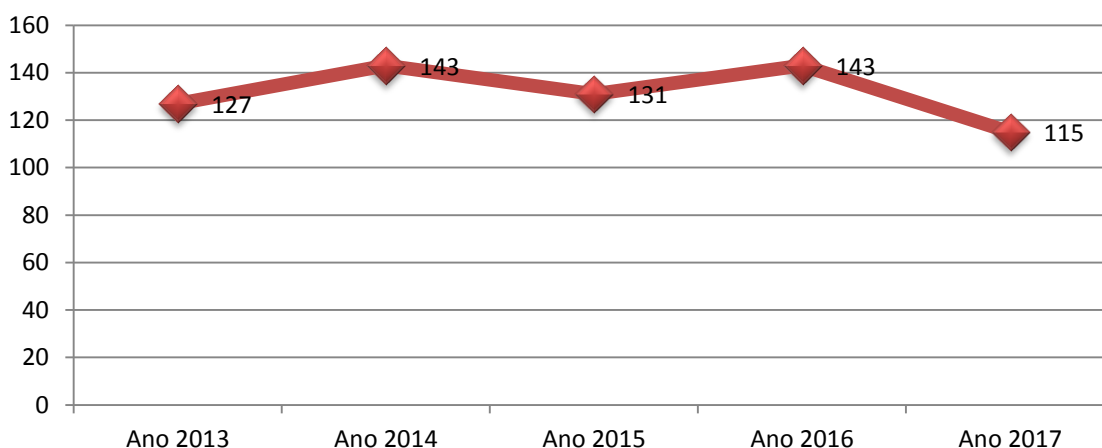
Por unha e outra razón as nosas cifras de mortos poden non coincidir coas que manexan outros organismos dado que o concepto de accidente de tráfico é máis restrinxido e nas súas estatísticas inclúense só os falecementos que se producen nun tempo limitado despois do sinistro.

Por último, a distribución xeográfica dos accidentes mortais tampouco teñen por que coincidir con outros estudos de sinistralidade, xa que logo, nos accidentes con supervivencia inmediata, a morte do suxeito pódese producir nun territorio distinto ó que sucedeu o sinistro.

Mortes en accidentes de circulación de vehículos a motor

Este pasado 2017, o número de vítimas en accidentes de circulación experimentou un notable descenso, pasando de 143 a 115 vítimas mortais, e é a mellor cifra dos últimos 5 anos.

A evolución nos últimos cinco anos, amósase graficamente no seguinte cadro:

No estudo dos accidentes de circulación mortais en Galicia, analizamos a distribución por idade, sexo, circunstancias do falecido e presentación o longo do ano. Tamén estudamos a influencia do alcohol e outras drogas no orixe dos accidentes de tráfico, de xeito que se realiza analítica toxicolóxica a todos os condutores ou peóns falecidos.

A morte en accidente de tráfico segue tendo nos homes ás vítimas mais numerosas. Aínda que incrementouse lixeiramente o porcentaxe de mulleres vítimas, as diferenzas seguen a ser moi grades xa que falamos dun 70.43%% de homes, fronte a un 29.56%% de mulleres.

DISTRIBUCIÓN POR SEXOS

MUERTES EN ACCIDENTES DE CIRCULACIÓN – DISTRIBUCIÓN POR SEXO									
DISTRIBUCIÓN POR SEXO	A Coruña	Ferrol	Lugo	Ourense	Pontevedra	Santiago	Vigo	Total	
Mulleres	5	2	6	3	4	10	4	34	
Homes	14	5	16	10	12	17	7	81	
	19	7	22	13	16	27	11	115	

A salientar que, de todas as mulleres falecidas, 16 eran peóns, o que supón que o 47,05% das mulleres vítimas de accidente de tráfico, o foron por atropelo.

DISTRIBUCIÓN POR GRUPOS DE IDADE

A distribución por idade reflíctese no seguinte cadro:

MUERTES EN ACCIDENTES DE CIRCULACIÓN – DISTRIBUCIÓN POR EDAD									
DISTRIBUCIÓN POR GRUPOS DE IDADE	A Coruña	Ferrol	Lugo	Ourense	Pontevedra	Santiago	Vigo	Total	
MENORES DE 15 AÑOS									1
0-4	0	0	0	1	0	0	0	1	
5-9	0	0	0	0	0	0	0	0	
10-14	0	0	0	0	0	0	0	0	
MENORES DE 30 AÑOS									17
15-19	1	1	1	1	0	0	0	4	
20-24	1	0	3	0	1	2	1	8	
25-29	0	0	0	0	2	2	1	5	
MENORES DE 45 AÑOS									25
30-34	1	0	1	1	2	1	1	7	
35-39	0	0	0	0	3	2	0	5	
40-44	1	2	2	0	1	6	1	13	
MENORES DE 60 AÑOS									24
45-49	1	0	2	0	0	3	0	6	
50-54	2	0	1	3	2	2	2	12	
55-59	2	0	1	0	1	1	1	6	
MENORES DE 75 AÑOS									22
60-64	1	0	2	1	0	0	0	4	
65-69	3	2	1	0	1	2	0	9	
70-74	1	1	3	1	1	1	1	9	
MENORES DE 85 AÑOS									18
75-79	2	0	2	1	0	1	1	7	
80-84	1	0	2	2	2	3	1	11	
MÁS DE 85 AÑOS									8
85-89	1	1	0	2	0	1	1	6	
+90	1	0	1	0	0	0	0	2	
TOTAL	18	7	21	13	12	27	11	115	

Das 35 vítimas de idade igual ou superior os 70 anos, 24 foron peóns que morreron como consecuencia dun atropelo. De feito esta modalidade de accidente provocou o 68,57 % de vítimas mortais nesta franxa de idade.

Non houbo incremento de vítimas en ningunha franxa de idade, se non que, ou ben quedaron igual que o ano pasado (menores de 15 e menores de 40), ou descendeu o número de vítimas. O grupo de idade que experimentou un descenso maior en número de vítimas, con respecto o ano anterior, foi o grupo de menores de 30 anos, que pasou de 29 a 17.

No seguinte cadro amósase o número de falecidos por grupos de idade dos últimos 5 anos.

Idade	< 15 años	< 30 años	< 45 años	< 60 años	< 75 años	< 85 años	> 85 años	No consta	Total
2013	1	22	29	15	36	16	8	0	127
2014	0	16	33	35	26	23	10	0	143
2015	3	25	24	22	27	20	8	2	131
2016	1	29	25	31	25	23	9	0	143
2017	1	17	25	24	22	18	8	0	115

DISTRIBUCIÓN POR MESES

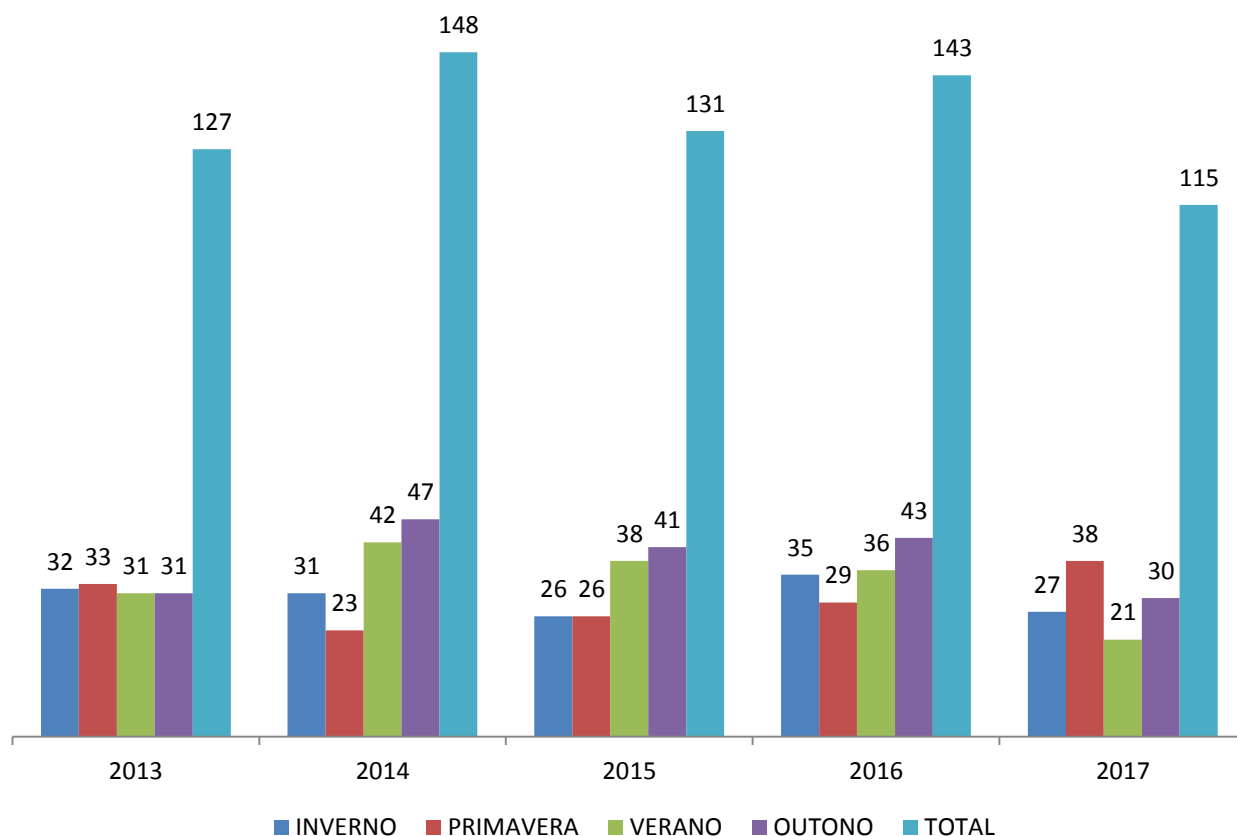
MUERTES EN ACCIDENTES DE CIRCULACIÓN – DISTRIBUCIÓN POR MESES									
DISTRIBUCIÓN POR MESES		A Coruña	Ferrol	Lugo	Ourense	Pontevedra	Santiago	Vigo	Total
Xaneiro	0	1	3	1	1	3	2	11	
Febreiro	0	1	2	0	0	4	2	9	
Marzo	0	1	1	2	1	2	0	7	
INVERNO									27
Abril	5	0	0	1	3	4	2	15	
Maio	1	0	6	0	2	2	1	12	
Xuño	0	0	4	2	2	3	0	11	
PRIMAVERA									38
Xullo	2	1	0	3	1	0	0	7	
Agosto	2	2	1	0	1	2	1	9	
Setembro	0	1	1	1	1	0	0	4	
VERANO									20
Outubro	3	0	1	1	2	4	2	13	
Novembro	2	0	1	0	1	1	0	5	
Decembro	4	0	2	2	1	2	1	12	
OUTONO									30
TOTAL									115

Os meses de primavera (abril, maio e xuño) son os que presentan mais falecidos, cun total de 38, seguen os meses de outono (outubro, novembro e decembro) con 30, e os de inverno (xaneiro, febreiro e marzo) con 27. Finalmente, os meses de verano (xullo, agosto e setembro) son os que menos falecidos rexistraron en Galicia no pasado 2017, cun total de 21.

O seguinte cadro amosa a presentación dos accidentes de tráfico por estacións, dos últimos cinco anos.

	INVERNO	PRIMAVERA	VERANO	OUTONO	TOTAL
2013	32	33	31	31	127
2014	31	23	42	47	148
2015	26	26	38	41	131
2016	35	29	36	43	143
2017	27	38	21	30	115

A continuación preséntase de xeito visual os anteriores datos:

Neste 2017 destaca o pico de mortalidade nos meses de primavera, que supera a todas as sucedidas nos anos anteriores, nesta época de ano.

TIPO DE USUARIO DA VIA E VEHÍCULO IMPLICADO

Circunstancia do falecido- TIPO DE USUARIO E VEHÍCULO					Ocupante	Ciclista	Peón	Outro	TOTAL
Conductor vehículo a motor									
Turismo ou furgoneta	Camión	Moto	Tractor	outro					
41	5	16	5	1 (quad)	15	1	30	1	115
68									

Os condutores seguen a ser as principais vítimas mortais dos accidentes. Neste ano 2017 supuxeron un 59,13%, seguido dos peóns 25,86% e os ocupantes 12,93% . Estas cifras porcentuais son similares o ano pasado.

Neste ano sómente faleceu un ciclista, tres menos que o ano anterior e un menos que no 2015.

En 2017, temos rexistrados 18 accidentes mortais de moto ou ciclomotor, cun resultado de 16 condutores e 2 ocupantes falecidos. Os accidentes sucederon na provincia de A Coruña, onde houbo 7 accidentes mortais, e na provincia de Pontevedra, onde se rexistraron 11, oito de eles na metade norte de a Provincia, no territorio correspondente á Subdirección de Pontevedra

Non se rexistraron vítimas mortais en accidente de moto ou ciclomotor nas provincias de Lugo ou Ourense. Pola contra, en estas dúas provincias foi onde se produciron os 5 falecidos en camión, e 4 dos 5 falecidos en tractor.

TIPO DE ACCIDENTE

TIPO DE ACCIDENTE					
Saída vía	Colisión entre vehículos	Atropelo			Total
		Peón	Ciclista	Outros	
53	30	30	1	1	115

Como en anos anteriores, a principal modalidade de accidente mortal segue a ser a saída de vía cun 46,08%, seguida dos atropelos e a colisión entre vehículos, cunhas porcentaxes do 27,82% e do 26,08%, respectivamente.

Os atropelos a peóns é unha modalidade de accidente mortal de grande peso na nosa Comunidade. A idade media dos peóns falecidos foi de 75,13 anos. De todas as vítimas, o 55,17% eran mulleres e o 44,8% varóns.

Pese a esta distribución case equitativa da vítimas de atropelo de peóns homes ou mulleres, a importancia do atropelo e moi distinta si se analiza o tipo de accidente mortal por sexo, xa que logo as peóns falecidas por atropelo son o 47,05% do total de mulleres falecidas vítimas de accidente de tráfico no 2017, mentres que, no caso dos homes, os peóns falecidos só supuxeron un 16,66% do total de homes falecidos nun accidente de circulación mortal.

ESTUDO DO CONSUMO DE ALCOHOL E DROGAS ENTRE OS USUARIOS DA VÍA NON PASAXEIROS

Especial interese dedicamos a coñecer o consumo de alcohol ou drogas nos condutores, peóns ou outros usuarios da vía, que non sexan ocupantes, e que resulten mortos con ocasión dun accidente de tráfico. Neste estudo a colaboración dos axentes das FCSE que interveñen nos accidentes é fundamental: a finais do ano 2014 púxose en marcha unha colaboración coa a Garda Civil de Tráfico e coas Policía Local con competencias na investigación de accidentes de tráfico, a fin de coñecer de xeito fehaciente, no momento de realizaren as autopsias, as circunstancias do falecido en relación co sinistro e o tipo de sinistro acaecido. Estes datos permiten seleccionar aquelas vítimas nas que está indicado o estudo de alcohol e drogas (condutores, peóns e outros usuarios non pasaxeiros de vehículos), podendo facer un estudo axeitado sobre a influencia destes tóxicos na xénese dos accidentes de tráfico mortais. Tamén se incluíu na analítica toxicolóxica os psicofármacos, concretamente as benzodiazepinas, dado o gran consumo destes fármacos en España e a súa influencia na conducción.

Das 99 vítimas susceptibles de seren incluídas no estudio, por tratarse de condutores, peóns ou outras vítimas non ocupantes, descartáronse aqueles falecidos cuxa morte foi diferida e con tratamento médico ou outra razón fixo imposible a realización do estudo. Así a mostra quedou en 89 falecidos.

Polo que respecta a medicación psicofarmacolóxica, que se atopa en 7 casos, as analíticas revelan, en todos eles, cantidades en rango terapéutico.

Atópase alcohol ou drogas en 25 falecidos da mostra, o que supón un resultado positivo nun 28,08%. A sustancia mais frecuentemente atopada foi o alcohol, positivo en 24 casos, ben como único tóxico, ben en combinación con outras drogas. Non houbo casos de mestura de alcohol con psicofármacos. Só un caso foi exclusivamente positivo a drogas, concretamente a cannabis. A mestura de alcohol con drogas de abuso, nun caso foi con cocaína e no outro en cannabis.

Toxicoloxía: alcohol, drogas de abuso, psicofármacos e combinacións destas sustancias en condutores de todo tipo de vehículos, ciclistas ou peóns falecidos

Alcohol	Drogas de abuso	Psicofármacos	Alcohol + drogas de abuso	Alcohol + psicofármacos
22	1	7	2	0

Consumo de alcohol- Presentación por sexos

O consumo de alcohol e drogas nos usuarios da vía non pasaxeiros é distinto segundo se trate de mulleres ou de homes. Do grupo de mulleres falecidas incluídas no estudo o 8,3% deu positivo en alcohol, mentres que no grupo dos homes foron positivos o alcohol o 33,3%. Tamén foron varóns os casos de mestura de alcohol e drogas.

Consumo de alcohol-Presentación por idade

A idade dos positivos para alcohol, só ou combinado con drogas, reflíctese na seguinte táboa

EDAD positivos alcohol													
18-24	25-29	30-34	35-39	40-44	45-49	50-54	55-59	60-64	65-69	70-74	75-79	80-84	>85
3	1	3	1	6	0	2	1	3	3	0	1	0	0

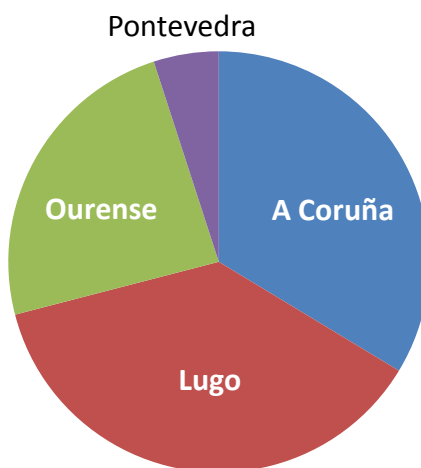
O grupo de idade con mais positivos ó alcohol foi o de 40-44 anos, e a idade media dos positivos foi de 45,83 anos.

Consumo de alcohol-Presentación por provincias

A porcentaxe de positivos o alcohol, dentro do grupo de estudo e distinta segundo as provincias, tal e como amosa o seguinte cadro.

	A CORUÑA	LUGO	OURENSE	PONTEVEDRA
Número de vítimas do estudo	40	18	12	19
Número de positivos o alcohol	14	7	3	1
Porcentaxe de positivos o alcohol	35%	38.8%	25%	5.2%

Distribución de los positivos a alcohol por provincias

RESULTADOS CUANTITATIVOS DA ANALÍTICA DE ALCOHOL EN SANGUE

Considero obrigado salientar que, entre os positivos ó alcohol, estamos a falar de cantidade altas.

Só en 3 casos, a cantidade de alcohol en sangue foi inferior a taxa permitida para os condutores en xeral (0,5 gr/l en sangue o 0,25 mgr/l en aire espirao).

Dos 21 casos restantes, 3 estaban por debaixo de 1 gr/l pero en 19 casos superaban o 1,5 gr/l de alcohol en sangue.

Límite de alcohol permitido

Alcohol en sangre (gr/l)	< 0,5	0,5-0,9	1-1,4	1,5-1,9	2-2,4	2,5-3	>3
Nº de casos	3	3	0	7	7	3	1

UNIDADE DE ANTROPOLOXÍA FORENSE

No ano 2008 comeza a súa actividade a Unidade de Antropoloxía Forense (UAF) do Imelga, cunha actividade centrada nas seguintes materias:

1. Estudo Antropológico Forense de osos e restos humanos.
2. Colaboración antropológico forense nos levantamentos de cadáveres en avanzado estado de descomposición e de restos óseos en casos de interese criminal.
3. Aplicación de técnicas de esqueletización en casos de cadáveres en avanzado estado de descomposición sempre e cando existan fundadas razóns de interese criminal do caso.
4. Colaboración cos Patólogos Forenses na esqueletización de lesións óseas.
5. Colaboración cos Médicos Forenses que o soliciten nas valoracións de estimación da idade
6. Colaboración nos sucesos de múltiples vítimas mediante a aplicación de técnicas non rutinarias de identificación (antropológicas y odontológicas).
7. Colaboración na búsqueda de restos humanos enterrados ou ocultos.
8. Promoción da investigación e docencia no seu campo específico de actuación.

O longo do 2017 a Unidade de Antropoloxía forense interveu en 19 casos xudiciais da nosa Comunidade. Este descenso na actividade pericial en casos propios do Imelga, non supuxo unha caída na súa actividade xeral, xa que logo, a actividade pericial, complementábase coa produción científica, actividades docentes e investigadores e colaboracións en proxectos con outras entidades e organismos. Nestes anos a UAF converteuse nun **laboratorio consolidado**, con transcendencia nacional e internacional, que desenvolve non só actividade pericial, se non que tamén fai una intensa actividade docente e investigadora.

Así, ademais dos 19 casos periciais tratados nesta unidade o longo do 2017, mantívose a liña docente, de formación e difusión, participando activamente na 9ª Xornada Científica da Asociación Española de Antropoloxía e Odontoloxía Forense y el titular de la UAF, D. Fernando Serrulla Rech, foi docente no Master de Memoria Social e Dereitos Humanos da UNED. Po lo que ten que ver coa actividade de investigación, séguese o proxecto de búsqueda de corpos e obxectos enterrados, xunto coa empresa “Cóndor Georradar” e se segue traballando nos proxectos de Esqueletización Fetal e Esqueletización mínima. Este último proxecto xa culminou a súa primeira fase, coa publicación do libro “Atlas de Antropoloxía Forense. Correlaciones desde la Patología Forense” e estase a traballar na segunda edición, coa incorporación de novos casos, que chegan tanto de médicos forenses nacionais, como estranxeiros.

Por último, neste pasado 2017 hai que salientar a participación do Imelga, a través do médico forense D. Fernando Serrulla Rech, promotor e responsable da Unidade de Atropoloxía forense do noso Instituto, no proxecto humanitario do Comité Internacional da Cruz Vermella, para identificar a 123 soldados da guerra das Malvinas.

D. Fernando Serrulla Rech, responsable da UAF xunto con outros membros do Comité Internacional da Cruz Vermella (fila superior, primeiro pola dereita).

ACTIVIDADE DOCENTE, INVESTIGACIÓN CIENTÍFICA E COLABORACIÓNS

Ademais da actividade pericial, o Imelga colabora na docencia, realiza investigación científica e colabora con outras entidades e organismos, proporcionando datos de gran interese sociolóxico.

Así, participa na formación práctica de estudantes do ciclo de formación profesional de Anatomía Patolóxica, dos estudantes de Psicoloxía e dos de Traballo social, e imparte varios seminarios os estudantes de medicina. As prácticas previstas para os estudantes de medicina empezarán no verán do 2018

Os médicos forenses están implicados na investigación e na produción científica, ben liderando determinados proxectos, ben colaborando con outros profesionais, proporcionando os datos necesarios para que estes leven a cabo súas investigacións. As colaboracións abarcan moitos aspectos da práctica cotiá, tanto en Clínica como en Patoloxía forense.

Finalmente, o Imelga colabora con outras entidades e organismos proporcionando datos de gran interese estatístico e sociolóxico, con importantes repercusións no desenvolvemento de programas de prevención sanitaria e de condutas de risco. O Imelga colabora activamente coa DXT e Garda Civil, no estudo dos accidentes de tráfico, e coa Subdirección Xeral de programas de fomento de estilos de vida saudables e a Subdirección Xeral de información sobre saúde e epidemioloxía, da Consellería de Sanidade, proporcionando información sobre causas de morte en xeral, e circunstancias da mesma nos casos de reacción adversa a drogas de abuso.